

3.4 PEDOLOGIE

Půdní poměry jsou na území CHKO Litovelské Pomoraví velmi málo prozkoumané a v budoucnosti jim bude nutné věnovat zvýšenou pozornost.

Geologické podloží údolní nivy tvoří především kvartérní štěrkopísky, v údolní nivě řeky Moravy lze rozlišit celkem tři terasovité stupně. Dva nižší lemují v úzkých pruzích dnešní řečiště ve výškách 1,0-1,5 m a 2,0-2,5 m nad hladinou řeky, nejvyšší je v relativní výšce 3,5-4,5 m. Jedná se o štěrkopísky würmského až holocenního stáří, povodňové usazeniny náleží do středního až svrchního holocénu. Mineralogicky je složení štěrkopísků velmi různorodé (Czudek, 1997).

Štěrkopísky jsou pokryty vrstvami holocenních povodňových hlín, často o mocnosti až 3 m. Pro nivní půdy (tzv. fluvizemě) je v oblasti Litovelského Pomoraví typická přerušovaná akumulace humusu záplavami, aluviální ukládání zemin, zvýšená hladina podzemní vody a její periodické kolísání, které je závislé na aktuálních průtocích ve vodních tocích.

Tvorba nivních povodňových sedimentů je pedogeneticky velmi mladým procesem, počínajícím koncem neolitu vlivem osídlování a odlesňování nivních i podhorských oblastí. Úzce souvisí také se zornováním údolních niv ve spojitosti s oteplením klimatu a zvýšením množství srážek. Zvýšení tvorby nivních půd lze zaznamenat i v období přibližně před 3 000 lety (doba bronzová) a pak zejména od doby hradištní (8-10. století) až do dnešní doby (Plán péče CHKO LP, 1997).